

Rühm: 9
Standard nr:196
Originaalstandard avaldatud FCIs: 17.12.2015
Tõlge kinnitatud EKLS:11.05.2023

Bologna bichon
(Bolognese)

PÄRITOLU: Itaalia

KASUTUS: Seltsikoer

F.C.I. KLASSIFIKATSIOON: Rühm 9, Seltsi- ja käabuskoerad
Alarühm 1, Bichonid ja seotud tõud
Töökatsseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE: Bologna bichoni ajalugu aetakse segi Malta koerakese ajaloo, kuna Aristoteles (382-322 eKr) mainib oma ladinakeelses teoses nende väikeste koerte eellasi ühise nimega *canes melitenses*. Bologna bichon on aga juba tuntud Rooma ajal ning oli tollal väga hinnatud kingitus, mida tegid üksteisele tolle aja maailma võimukamad ja rikkamad. Cosimo de Medici (1389.-1464) tõi Brüsselisse Belgia aristokraatidele kingituseks ei rohkem ega vähem kui kaheksa. Philippe II, Hispaania kuningas aastatel 1556-1598, tänas D'Este hertsogit kahe temale kingitud koera eest kirjutades talle järgmiselt: "Need väikesed koerad on kõige kuninglikum kingitus, mida keegi võib teha imperaatorile." Titiani maalitud bolognesed on saanud Pierre Breughelilt nimeks Le Vieux ja Goya.

ÜLDMULJE: Väikest kasvu, jässakas ja kompaktne, kaetud täiesti valge pika ja õhulise karvaga.

OLULISED PROPORTSIONID: Ruutja ehitusega, kehapikkus on võrdne turjakõrgusega. Pea pikkus on 1/3 turjakõrgusest. Rinnasügavus on peaaegu pool turjakõrgusest.

KÄITUMINE/ISELOOM: Väga rahulik, üldiselt mitte väga aktiivne. Seikluslik, ent rahulik ja väga ustav oma omaniku ja tema saatjaskonna suhtes.

PEA: Keskmise pikkusega. Laius põsesarnade kohalt mõõdetuna on võrdne pikkusega.

PEAPIIRKOND:

Kolju: Veidi ovaalse kujuga (munakujuline) pikkupidi, üsna kaarjate külgedega ning võrdlemisi lameda ülaosaga. Otsmikuluud hästi arenenud. Kolju ja koonu ülajooned on paralleelsed. Otsmikuvagu vaid veidi rõhutatud, nagu ka koljuvagu. Kolju pikkus veidi suurem kui koonu pikkus.

Üleminek laubalt koonule: Üsna rõhutatud.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Koonu ülajoonega samal joonel, küljelt vaadates püstine. Suur ja peab olema must.

Koon: Koonu pikkus on 2/5 peapikkuest. Koonu ülajoon on sirge ning koonuküljed paralleelsed, nii et koonu esiosa on peaaegu ruut. Põsed hästi välja joonistunud.

Mokad: Ülamokk on võrdlemisi väikese ulatusega, ei kata alumist mokka ning koonu alajoone määrab alalõug.

Lõuad/hambad: Lõualuud normaalselt arenenud, ülemine ja alumine kaar ideaalselt sobivad. Hambad on valged, ühtlasel joonel, tugeva ja täieliku hambavalemiga. Kihvad paiknevad käärhambumusele tüüpiliselt, tasahambumus lubatud.

SILMAD: Ettepoole suunatud asetusega, suuruselt tavapärasest veidi suuremad. Silmalaug avaneb ümaralt. Silmamuna ei ole väljaulatuv, silmavalge ei ole nähtav. Silmalaud servad peavad olema mustad, silmaiirise värv - tume ooker.

KÕRVAD: Kõrge asetusega, pikad ja rippuvad, ent võrdlemisi jäigad kõrvajuurest, nii et kõrvalehe ülemine osa hoiab peast eemale jättes seeläbi mulje, et pea on suurem kui ta tegelikult on.

KAEL: Ilma lõualotita, pikkus on võrdne pea pikkusega.

KERE: Koer on ruutja kehaehitusega, kehapikkus mõõdetuna õlanukist kuni istmikuluuni on võrdne turjakõrgusega.

Ülajoon: Küljelt vaadates sirge selg, lanne veidi kaarduv ja ühineb harmooniliselt laudjajoonega.

Turi: Vaid veidi üle ülajoone ulatuv. Abaluude ülaserivad asetsevad üksteisest kaugel.

Selg: Sirge.

Lanne: Lühike, tugev, veidi kaarduv

Laudjas: Väga lai ja vaid veidi laskuv

Rindkere: Kogukas, ulatub küünarnukkideni, hästi kaardunud roided, sügavus peaaegu pool turjakõrgusest. Rinnakuloo vaid veidi etteulatuv.

Alajoon: Järgib rinnakuloo joont tõustes vaid veidi kõhu suunas.

SABA: Laudjaga samal joonel, kantud seljale keeratult.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED :

Üldmulje: Esijalad on ideaalselt sirged ja paralleelsed võrreldes keha keskteljega.

Õlad: Abaluu pikkus on võrdne ¼ turjakõrgusest, horisontaaliga võrreldes on need kaldus ja on peaaegu püstised võrreldes keha keskjoonega.

Õlavarred: Hästi keha lähedal, abaluuga peaaegu võrdse pikkusega, ent vähem kaldus.

Küünarnukid: Paralleelsed keha keskjoonega.

Küünarvarred: Pikkuselt võrdsed õlavartega, jälgib ideaalset püstist suunda.

Randmeliigesed: Eest vaadates on nad küünarvarre jätkud. Küljelt vaadates veidi kaldu.

Esikäpad: Ovaalse kujuga, hästi paksud tumedad padjad ja väga tugevad mustad küüned.

TAGAJÄSEMED

Üldmulje: Tagantvaates peavad tagajalad, istmikuluust püstiselt alla maani, olema üksteisega paralleelsed.

Reied: Pikkus on võrdne 1/3 turjakõrgusega. Ülalt alla veidi kaldus ettepoole ja ideaalselt paralleelsed keha keskteljega.

Põlveliigesed: Tugevad, ei ole eriti nurgitunud.

Sääred: Pikemad kui reied.

Kannaliigesed: Nurgad ei ole väga suletud.

Kannad: Kannaliigesest kuni maani on veidi vähem kui 1/3 turjakõrgusest.

Tagakäpad: Samad, mis esikäpad, ent vähem ovaalsed.

LIIKUMINE: Vaba, energiline, uhke ja iseloomuliku pea kandmisega.

NAHK: Pingul ja tihedalt vastu üle kogu keha. Kolmas silmalaug on rangelt musta pigmendiga.

KARVKATE

Karvkate: Pikk üle kogu keha, peast sabani, ülajoonest varvasteni. Moodustab pikki salke, millel on kogu kehal sama tekstuur, üsna eemalseisev karv ja seega ei lange siledalt ja tihedalt, ilma narmasteta.

Värvus: Puhas valge, väga heledad elevandilüükarva toonid ei ole diskvalifitseeriv viga.

SUURUS JA KAAL

Turjakõrgus: isased 27-30 cm

Emased 25-28 cm

Kaal: 2,5-4 kg

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest ja selle mõjust koera tervisele ja heaolule.

- Silmade kissitamine

RASKED VEAD:

- Erisuunalised koonu- ja kolju jooned.
- Kaarjas koon (nn. rooma nina)
- Alahambumus.
- Isastel kõrgus alla 25 cm või üle 33 cm ja emastel alla 22 cm või üle 32 cm.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Agressiivsed ja väga arad koerad.
- Selgelt füüsilise või käitumusliku ebanormaalsusega koer.
- Pigmenti puudumine ninal.
- Nina ükskõik mis muud värvi kui must.
- Alahambumus või väga liialdatud hambad ja vale kujuga koon.
- Silmalaugude ebaühtlane pigmenteerumine.
- Erivärvilised silmad.
- Saba puudumine.
- Lühendatud saba olenemata kas naturaalsel või kunstlikul põhjusel.
- Kõik muud värvused peale valge.
- Suured ja väikesed laigud.

MÄRKUS:

- Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.
- Aretuses tuleb kasutada ainult funktsionaalselt ja kliiniliselt terveid tõutüübile vastavaid koeri.